

Žaloba podaná dne 29. března 2013 — Sharif University of Technology v. Rada

(Věc T-181/13)

(2013/C 156/87)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sharif University of Technology (Tehrán, Írán)
(zástupce: M. Happold, Barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Zrušil rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012 ⁽¹⁾, přílohu II Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 ⁽²⁾, přílohu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012 ⁽³⁾ a přílohu IX Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 ⁽⁴⁾ v rozsahu, v jakém se týkají žalobkyně; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

- 1) Prvním žalobním důvodem tvrdí, že přijetím rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 bylo porušeno právo žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu. Rada porušila povinnost odůvodnění, neboť důvody uvedené Radou nedostačují k tomu, aby žalobkyně porozuměla, proč na ni byla uplatněna omezující opatření. Rada porušila právo žalobkyně na obhajobu, neboť žalobkyni neposkytla přístup ke spisu, který se jí týká, a protože v důsledku toho žalobkyně nemohla vyjádřit názor na důkazy odůvodňující uložená omezující opatření. Rada také neuvedením důvodů svého rozhodnutí a neposkytnutím přístupu ke spisu porušila právo žalobkyně na účinnou soudní ochranu.
- 2) Druhým žalobním důvodem tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když přijala omezující opatření proti žalobkyni. Žalobkyně popírá tvrzení učiněná proti ní a vyžaduje od Rady jednoznačné důkazy uvedených tvrzení.
- 3) Třetím žalobním důvodem tvrdí, že uložená omezující opatření porušují její vlastnické právo a že jsou nepřiměřená. K uložení omezujících opatření nedošlo v souladu se zákonem. Rada navíc vůbec nezohlednila skutečnost, že

žalobkyně není obchodní podnik, ale ústav vyššího vzdělávání, ani nezohlednila důsledky uvedeného uložení nejen pro žalobkyni, ale také pro její studenty, fakulty a spolupracovníky.

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71)
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39)
- ⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55)
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1)

Žaloba podaná dne 26. března 2013 — Continental Wind Partners v. OHIM — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Věc T-185/13)

(2013/C 156/88)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Spojené státy americké) (zástupce: O. Bischof, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 10. ledna 2013 ve věci R 2204/2011-2

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvky „CONTINENTAL WIND PARTNERS“ pro výrobky a služby ve třídách 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 a 40 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8 445 561

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Continental Reifen Deutschland GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní zápis s označením pro EU obrazové ochranné známky, která obsahuje slovní prvek „Continental“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitkám bylo částečně vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-186/13)

(2013/C 156/89)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, B. Koopman a J. Langer)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise C(2013) 87 ze dne 23. ledna 2013 o státní podpoře SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN) poskytnuté Nizozemskem — Prodej pozemků obce Leidschendam-Voorburg za údajně nižší než tržní cenu.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

Nejedná se o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Nizozemská vláda zastává stanovisko, že v projednávaném případě nelze hovořit o zvýhodnění, každopádně nikoli o zvýhodnění, které by hospodářský subjekt nezískal za obvyklých okolností. Komise dospěla na základě nesprávných domněnek k závěru, že obec měla pro výstavbu projektu Damplein jiné možnosti. Trvání na existujících dohodách by

nevedlo k požadovanému výsledku a ani nové jednání o smlouvě by nebylo východiskem. Komise dále posoudila zjevně nesprávně otázku, zda byl ovlivněn obchod mezi členskými státy. Projekt Leidschendam Centrum a tím spíše i podprojekt Damplein jsou z hlediska svého rozsahu natolik omezeny, že nelze hovořit o ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Rozhodnutí je tudíž v rozporu s článkem 107 SFEU.

2) Druhý žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

Komise posoudila zjevně nesprávně skutkový stav a tomto základě považovala snížení ceny pozemku za neslučitelné s vnitřním trhem. Snížení ceny pozemku splňuje veškeré požadavky a Komise zejména s ohledem na svá dřívější rozhodnutí nedostatečně prokázala, proč je snížení ceny pozemku neslučitelné s vnitřním trhem. Dále Komise použila jakožto kritérium pro použitelnost čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU nesprávně selhání trhu. Komise tudíž nesprávně použila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

3) Třetí žalobní důvod: nesprávné stanovení výše podpory na základě několika početních chyb

Komise se dopustila při stanovení výše podpory tří podstatných omylů. Zaprvé Komise nezohlednila, že snížení ceny pozemku a osvobození od poplatků bylo financováno z veřejných prostředků pouze do výše 50 %. Zadruhé Komise nezohlednila při výpočtu snížení ceny pozemku dřívější slevy z let 2006 a 2008. Zatřetí vycházela Komise při výpočtu poplatků z území projektu Leidschendam Centrum a nikoli z území podprojektu Damplein. Nezohlednila ani úroky zaplacené v období od roku 2004 do roku 2010. Komise tak při stanovení výše státní podpory vycházela z nesprávného skutkového stavu, takže částka podpory ve výši 6 922 121 eur je nesprávná.

4) Čtvrtý žalobní důvod: Porušení obecných zásad a článku 41 Listiny základních práv. Z důvodu nepřiměřeně dlouhého trvání řízení vedoucímu k vydání rozhodnutí není Komise oprávněna požadovat částku zpět.

Komise nechala od okamžiku, v němž se obeznámila s celým skutkovým stavem, uplynout nepřiměřeně dlouhou dobu k vydání rozhodnutí. Za daných okolností měla Komise upustit od vymáhání. Komise tudíž porušila zásady náležité péče, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.